

# Balada o dvou - Marien

F#mi

          E                                          A  
Zlé mu přišlo na jazyk, že něco začíná a končí  
          F#mi                                          H  
Proč se vlastně omlouvat, když ho to táhlo za jinou  
          G#mi                                          A  
Když velký, šťastný dům byl hezky natřený jen zvenčí  
          C#mi                                          F#  F#mi  
A zločin z vášně soudci možná pochopí a prominou

Ten plamen lidských vášní, co tak pálil dneska zebe  
O tom, co je vlastně zač, čet' z advokátních dopisů  
Kdo jednou změnil vlak, pozdě ptá se „kam to jede?“  
A stejně s každou skončí ve stanici všedností a kompromisů  
E  
Bez podpisu

Ref

          A                                          H                                          E  
A v každém z nás je tajná skrýš, kam nevidíš  
          A                                          H                                          E  
Kam ukládá se tajemství tvých pochybností  
          A                                          H                                          G#mi  C#mi  
Jen v noci, když je tma, vrací se jak stíny  
          F#  F#mi                                          H  
A hůř se spí v polštářích minulosti

Pak země vypálená, výčitky spraví láhev druhá  
Další dva se rozešli a nic víc se nestane  
Jenže on byl hrubý pytel, tak i záplata je hrubá  
Co na tom, že si život navždy ve dvou vymysleli křesťané

I jeho děda říkal „jak chceš ležet, tak si ustel“  
Ať už dobré nebo zlé, všechno se vrátí, uvidíš  
Vždyť svět je jako stará, značně rozvrzaná postel  
I když už jednou hezky ležíš, stejně se moc nevyspíš  
Jak málo víš

Ref

A v každém z nás je tajná skrýš...